

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 12. Hoe hy de ledicheyt schout, ende neerstigh is in't lesen der H.
Schriftuere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

Seer y-
verich tot
den ghe-
meynen
arbeydt.

Crachte
van sijne
ghebede.

ende 't werck laeten staen. Hier om is hy
seer bedroeft gheweest / want hy soude
gheerne benessens een ander ghedaen
hebben / daer nochtans sijne teere com-
plexe niet sterck ghenoech toe en was.
Hy heeft sijn selde begeben tot 't ghebede
en Gode met weenende ooghen ghebe-
den om de handelinghe van maepen te
moghen verkrijgen : dit en heeft hem
Godt niet ghewegert / maer naer 't ghe-
bede is hem vergunt dat hy bereytschen.
Dan desen tijdt af is hem het picken en
de maepen soo wel ter handt gheballen /
dat / hoe seer hy de andere religieusen in
gheestelijcke contemplatien uer den in-
wendighen mensch te boben ginck / oock
in 't maepen ende picken onder hun lieden
apt-stack.

CAPITTEL XII.

Hoe hy de ledicheydt schout ende
neerstich is in't lesen vande
H. Schrifture.

Schout
de ledi-
cheydt.

BERNARDVS wel wetende dat de le-
dicheydt is occasie van alle sonden /
heeft haer noyt plaetse ghegeuen / want
als hy sijn totwendich werck ghedaen
hadde / begaf hem seluen t' sy om te lesen /
bidden

bidden oft mediteren / en dat als hem de
 eenicheydt mocht ghebeuren / maer als
 hy de selue niet en mochte ghebruycken
 en met t' lichaen onder het ghelelschap
 der menschen was / bleef nochtans al-
 tijdt met den geest in sijn eyghen seluen.
 In't lesen van de H. Schrif-
 ture was hy geduerich / met grooten i-
 ber / vppelijck ende eenbondich / en
 (soo hy onse dickwils heeft geseet /
 seght den schrijuer) met ^{Leest} geen
 woor- den begreep de selue beter als ^{neerste-}
 met haer eyghen / daer-en-bouen in alle ^{lijck de}
 de gheestelijcke ^{H. Schrif-} wtleggingen die hem te ^{tur-}
 bouen quamen schein hy meer smaect
 en gennichte wt te scheppen als wt de an-
 dere daer hy lanck op gestudeert hadde.
 De wertelijcke wt-legghers der H. ^{Sijn oer-}
 Schrif- ture / leesten hy seer geerne met ^{moedi-}
 een-baudicheydt en sulcken discretie / dat ^{cheydt}
 hy sijn eygen wt- legginghe noyt en wil ^{in't vvt-}
 de verheffen bouen de andere / maer ter ^{legghen}
 contra- zien gaf hem seluen ten ondere / ^{der H.}
 haer voer- stappen getrouwelijck nae- ^{Schrif-}
 bolgende / en dzinckende wt de selue fon- ^{tur-}
 teyn daer andere wt- gheput hadden.
 Hier door is gheschiedt dat hy in alle
 sijne boecken ende schriften de woor-
 den der H. Schrif- ture tot onderwysinge van
 alle menschen seer wel weet te passe te
 brengen / soo om te berispen als te ver-
 troosten. Dit is genoechsaem bekende de
 gene

Sijne
vernuf-
theydt in
de selve.

ghene die sijne schriften gelesen hebben
en weten wel hoe claer hy sijne sermo-
nen met de h. Schrifture bevesticht / ho-
crachtich dat is de materie daer hy
spreekt om te vermaenen / en hoe iete-
rich om te bewegen / soo dat de vernuf-
theydt / die hy in't wt-legghen der
Schrifture gebzupckt / onuytsprekelijck
is.

CAPITTEL XIII.

Hoe her Clooster Clarauaux wort
ghesticht ende BERNARDVS
Abt ghestelt en de beschrij-
uinghe der plaetse.

Als Godt almachtich nu hielich
den / die BERNARDVM wt de wer-
relt gheroepen hadde / op dat hy met
meerdere gratie de eere Godts soude
wercken / en veele kinderen Godts
noch op de werelt verspreyt waere / by
een vergaerden / soo heeft hy in't he-
van Stephanus den Abt van Cister-
eenen iher ghesonden om noch een ander
Clooster te stichten op een plaetse Cl-
rabaux ghenaemt ; alwaer hy sommighe
sijnder religieusen ghesonden heeft
daer booz eenen Abt / tot verwonderinghe

Wort
Abt van
Clara-
vaux.